

Nordiska Mästerskapen 2006

Av Marie Hansson
Jycke-Tryck AB

Vilken tävling! Aldrig har det varit så hög kvalitet med så många duktiga ekipage!

Kanske påverkades intrycket en del av att nivån på banorna inte var speciellt hög. Tyvärr, enligt mig själv och några andra svenskar. Men rent objektivet tror jag att det är lättare att sälla agnarna från vetet med några svårigheter till på banan. Åtminstone slalomingångar!

Jag vet att denna domare, liksom de flesta andra domare, mig själv inräknad, banmässigt inte vill ligga på för svår nivå på mästerskap. Man är rädd att folk ska diska sig och det inte ska bli något kvar för publiken att heja på. Att folk är nervösa och att problem dyker upp alldeles av sig själva på mästerskap, utan att domaren behöver tillföra dem på banorna. Men om man undviker diskingsfällorna tycker jag att man gott kan tillföra handlingsutmaningar, framför allt slalomingångar! Så hög är nivån på kunskap idag.

I de tre agilityloppen på NM i år var alla tre slalomingångarna mer eller mindre raka, eller om man vill uttrycka det så här: kl 5 till kl 7, dvs "basic" och något som inte någon hade något problem med. Så vitt jag vet var det bara en enda missad slalomingång av de 126 starterna totalt (4 hundar per land x 4 länder x 3 storleksgrupper x 2 heat + 30 finalhundar).

Redan på förhand var ju stämningen och förväntningarna fruktansvärt höga eftersom vi visste att många världsmästarmedaljörer var på plats. Finland kom med en individuell världsmästare (kooikerhondjen Frodo med Jari Soumalainen) och guldlaget från VM i medium. Norge tog ju brons i medium på VM, men två av NM-ekipagen fick hoppa av i sista minuten, dels VM-ekipaget Junior med Christina Kosinski, där Christina blivit skadad och dels sheltien Primo som fått kennelhosta, så båda reserverna hade fått rycka in. I Danmark hade man ju två mediumhundar som kom 8:a och 9:a på VM individuellt och självklart världsmästaren i large, Simic med Sarah Lorentzon. Sverige fick ju som bekant bronsmedalj i large lag och tänkte ge de andra en match. När det gällde small hade vi ingen aning, Sverige hade ju t ex ett helt annat lag än på VM. Bara Mixie var kvar. Som en dansk aktiv sa till mig innan, just i small är det en öppen fråga vilket lag som vinner.

Morgonens träning blev en aning dramatisk. Eva Johansson hade klippt klorna på Ezzo på morgonen och han började blöda på den sträva mattan och hindren. Elin Holmroos trodde att hennes otursförföljda Mixie blödde och blev upprörd och letade källan till blodet på stackars Mixie, som faktiskt inte var skadad denna gång. (Efter träningen jobbade en funktionär en bra

stund med att få bort alla blodfläckar på den ljusbeiga mattan med en fuktig svamp.) Som vanligt hade vi tre stationer och de tre storleksgrupperna skulle turas om under 20 minuter att göra vad de kände på de stationerna. Marie och Eva tränade både small- och mediumhund. Evas tanke var att aktivera Maja lite, eftersom hon skulle få sitta instängd större delen av tiden när hon tävlade med Tip.

Men när träningen var över, visade det sig att Victoria Silfverbergs Isa haltade rejält och hade ont i ett framben. Det var inte mycket att göra, Eva och Maja fanns ju på plats som första reserv och kallades därför in. Vilken tur att Eva tränat henne lite på morgonen och dessutom haft lyckade tävlingsdagar fredagen och lördagen.

På torsdagen innan helgen hade vi också fått kalla in reserven Ginza med Maria Jansson, då Jenny Damms Lotus för ovanlighetens skull jagat en katt och då skadat sig i ett framben. Hon skulle fortfarande springa med Elvis, men Lotus som inte varit i form för VM, hade verkligen vilat och sedan tävlat sparsamt i november för att vara i skick för NM, så det var nog snopet för Jenny.

Därför såg lagen inför start ut så här och i startordning:

SMALL: Ally-Maja-Mixie-Zoe

MEDIUM: Zindi-Zita-Tip-Whoopi

LARGE: Ezzo-Ginza-Flax-Elvis

Banorna var genomgående av samma typ, fast de byggdes helt om och de flesta hinder flyttades omkring mellan alla tre banorna. De här sakerna kan man säga var återkommande i samtliga banor:

- En balansbom placerad inåt i banan och en placering som gav fördel om man kan lämna hunden på hindret för att placera sig vid eller mot nästa hinder, då det alltid fanns flera alternativ efteråt.
- Två av tre A-hinder hade sneda avfarter (vägen efteråt gick i tvär vinkel från A-et).
- Den bortre tunnelingången när en lång tunnel låg böjd efter en fartsträcka.
- Raka slalomingångar.
- Fartiga upplopp.
- Hoppkombinationer i form av en "stjärna" alltså tre hinder där hunden tar dem i cirkel, som de tre strecken i ett plustecken (+).

Första heatet

I första heatet försvann två finska mediumhundar genom diskningar, det var dels världsmästaren och en pumi, vilket gjorde att det laget var helt borta. Men det intressanta var att de diskade sig vid sluthindret! Det var nämligen en rund tunnel några meter bredvid, som jag inte såg någon annan hund titta åt, jag såg heller inte hur de finska hundarna bar sig åt, men har blivit berättad att båda tog tunneln vid sidan istället för sluthoppet på raksträckan!

När det gällde det svenska smallaget, så inledde Ally med ett felfritt lopp. Därefter följde Maja, hon som varit så säker på kontaktfält, trillade av åt sidan, när Eva tvärnitade straxt bakom henne och Maja vände sig för att kolla vad som hände. Det gav 5 fel, som Eva sa efteråt, antingen var det för att hon missade kontaktfältet eller för att det blev en beröring när hon landade mot Evas ben. I övrigt var det en av de snabbaste tiderna i heatet, så det var lite snopet, minst sagt. Mixie körde felfritt också hon på en av de snabbaste tiderna. Zoe gick också bra, men undertecknad hjälpte henne inte alls i en sväng, och positionen bakom hinderstödet som var tänkt att ge mig en bra väg till fortsättningen lurade henne tydligen, för hon kom runt hoppet på sidan. Det var oerhört svårt att få henne tillbaka till hopposition eftersom det stod en balansbom precis bredvid, så det tog tid. Detta gjorde att laget hade totalt 5 fel från heatet, men med bästa tiden, totalt 113,55. Finland och Danmark hade felfritt, 114,49 resp 114,54 alltså det skiljde bara 5 hundra delar i tid mellan dem! Norge hade 0,52 i tidsfel, vilket gav Sverige en sista plats.

I medium inledde Zindi Sveriges lag, men fick ett par stora svängar när Zindi drog mot fel hinder, men Isabelle jobbade på bra och fick henne rätt väg hela vägen runt. Zita var inte i sin allra snabbaste form, hoppade mycket högt och glatt över hindren och tack vare Patriks styrningar kom de också felfritt i mål. Tip och Whoopi gjorde precis vad de förväntades att göra, och fick nästan samma tid, 28 hundra delar från varandra och 3-4 sekunder före syskonen Zindi och Zita. Vår sammanlagda tid blev 118,56. Danmark ledde på 113,76 före Norge på 114,24. Finland blev som sagt tvungen att räkna en diskning och hade därför 55 fel i protokollet.

I large började Ezzo och fullkomligt flög fram på banan, sin vana trogen. Eva kände det själv som att han stannade ett ögonblick på balansbommen för att säkra kontaktfältet, men domaren dömde 5 fel och parallellt med kontaktfältet satt svenskar som sa att Ezzos tassar var placerades precis före och efter kontaktfältet i ett enda stort kliv. Nu hör det till saken att vår NM-domare, Wilfried Claes hade en hjälpdomare som dömde uppfarterna på bommen i varje lopp, så han stod verkligen på plats och hade bra utsikt. Ginza flög också fram på banan och fick en väldigt bra tid. Flax, vars husse Sven valt bort lydnads-NM samma helg till förmån för agility-NM, gjorde ett bra jobb och kom felfritt i mål, dock 4 sekunder efter Ginza i tid. Sist ut i laget var Elvis och han var snabbast av alla. En hel sekund före världsmästaren Simic, även Ginza var snabbare än Simic faktiskt. Sverige tog därför ledningen med totalt 104,69 och felfritt. Både Finland och Danmark hade också felfritt med tiderna 105,44 respektive 105,87. Norge hade 5 fel.

En anmärkningssak hände i Elvis lopp, något som måste gå till historien i dramatik. Han rundade mycket snävt ett hinderstöd (hopp nr 3) och stöter till det så att det kommer i gungning. Det vacklade fram och tillbaka på stället, riktigt rejält, och hoppbommen (ca 8 cm grov i trä) låg hela tiden i

bomhållaren. Till slut bestämde sig hinderstödet för att stå kvar och när det stannade på plats, låg också hoppbommen kvar! Vilken tur!

Andra heatet

Nu var det revansch som gällde för small- och mediumlagen framför allt. Large behövde ju bara hålla i sin ledning så hade de stor chans till guld!

I small inledde Ally igen, och klarade sig runt banan ända till slalomen som näst sista hinder. Där gick inte ingången som den skulle och Ida fick ta tillbaka och göra om, vilket gav dem tidsfel förutom 5 fel. Maja var än en gång nästan snabbast av alla, denna gång långt före de flesta, men slagen av danska Unique (den hiskeligt snabba sheltien som var nästs snabbast i sista heatet på VM). Mixie gav givetvis också järnet för att sälla sig till dem, men ett missförstånd mellan Elin och henne, gjorde att hon tog ett hopp tillbaka som hon inte skulle och blev diskad. Mycket snopet förstås. Zoe fick en nolla, men tog en väg mot fel hinder vid ett tillfälle då hon inte fick besked tillräckligt fort. Publiken såg henne ladda mot fel hopp, men också tvärnita precis framför hoppbommen och vända tillbaka. Vid en tunnel senare på banan kom en ytterligare rysare, då styrningen höll på att föra Zoe förbi tunnelingången, men hon förstod i sista ögonblicket att hon förväntades ta den, och tvärvände och han precis runda bakersta tunnelväggen för att ta sig in och inte få fel. Laget fick räkna 6,92 fel från Ally och slutade på 11,92 fel och 237,31 i tid. Danska laget gjorde ytterligare en nolla med fantastiska tider, fick en totaltid på 232,11, vilket gav dem guld. Både Finland och Norge fick 5 fel i andra heatet, men norrmännen hade ju lite tidsfel i bagaget så Finland blev 2:a med sluttiden 234,77 och Norge hade 230,51.

I medium hoppades vi ju på att alla andra skulle få fel... Eftersom vi låg sist bland de felfria. Än en gång gjorde alla fyra svenska hundarna felfria lopp, helt fantastiskt egentligen. Det enda man kan undra över var vad som Zindi var påverkad av, hon sprang märkvärdigt nog 2,5 sekund långsammare än Whoopi, som var snabbast av svenskarna i detta heat! Men oavsett hade vi inte kunnat komma ikapp, för vi var flera sekunder efter i bägge heaten. Sverige hade nu 120,24. Norge 119,36 också felfritt. Danmark också nollat, på 115,52. Finland var ju diskad, men hade snabbast tid på 114,07. Totalt gav detta guld igen till Danmark på totaltiden 229,28 Norge hade 233,60 och Sverige 238,80. Den gamla traditionen att nollor är viktigare än tiden, stämde inte detta år!

Så över till large och förhoppningsvis möjlighet till revansch för oss besvikna svenskar. Denna gång rev Ezzo ett hopp, men Ginza, Flax och Elvis kör än en gång nollor. Denna gång var Elvis på muren, men en av brickorna överst rubbades bara någon centimeter och låg tryggt kvar på toppen, så det blev inga fel. Elvis och Ginza var än en gång flera sekunder före resten av startfältet, fast denna gång blev de slagna med 0,5-1 sekund av Simic, världsmästaren. Detta såg ju kanonbra ut, 0 fel och 106,08 i heatet. En diskning för Norge och 10 fel vardera för både Danmark och Finland gav Sverige lagguldet! Yippie!!! Totaltiderna blev: Sverige 210,77; 211,25 för Danmark som blev 2:a; 217,77 för Finland och Norge hade 232,93.

Tredje heatet

De tio bästa från varje grupp går vidare till final där man räknar ihop alla tre loppen för att kora den individuella nordiska mästaren i respektive mankhöjd.

I small hade Maja kvalat på 8:e plats och Zoe på 10:e plats. Med fel i bagaget hade vi knappast någon chans att störa alla dem med felfritt. Jag har inga listor att gå efter när jag skriver detta, men det var minst 6 stycken med dubbelnollor i ledningen. Zoe fick en vägran då jag gjorde ett framförbyte som jag inte hann med och omedvetet styrde henne vid sidan av hindret, när jag sedan gjorde om blev vi diskade eftersom det var en så kallad kombination med regeln att ta om från A. Men det spelade ju inte så stor roll, det var bara roligt att få vara med och springa en bana till, och Zoe satsade stort och var i övrigt mycket duktig. Det var Maja också, trots att hon nu bestämt sig för att hon inte gillade kontaktfälten på gungan och balansbommen (troligen bland annat för den incident som hände i första heatet) och hoppade av på bägge ställen. Den fantastiska Uniqe som alla trodde skulle vinna överlägset, fick som sista startande en femma på balansen, men hade absolut bästa tiderna (totalt 110,28). Vinnare blev veteranen Minna Ylitalo från Finland med sin borderterrier Tootsie på tiden 113,56. 2:a från Norge, Quanta, den blixtsnabba sobelsheltien med veteranen Aina B Lundqvist på 114,51. 3:a norska sheltien TT med Örnulf Holm på 116,29. De fem första i prislistan var felfria! Vilken konkurrens!

Jag tror samtliga finalister var felfria från de två första heaten i mediumgruppen. Alla fyra svenskar var med! Whoopi och Tip låg bäst till på 5:e resp 6:e plats. Tyvärr har inte danskarna lagt ut några resultatlistor på det sista individuella heatet än, så det går inte att se de enskilda resultaten. Men lite vad som hände vet jag ändå. Zita missade sista ingången i tunneln inför upploppet, snopet, det gav både fel och tidsfel och de slutade på en 8:e plats. Zindi körde runt felfritt och blev den sjätte och sista trippelnollan på 124,44 i totaltid. Alltså en 6:e plats. Tip tog slut när han kom till slalomen. Han missade sista porten flera gånger och till slut gav Eva upp och sprang i mål ändå. Han har vilat från en skada och sedan kommit igång igen under hösten och uppenbarligen orkade han inte mer. Men han hade fullgjort sin uppgift för laget, och det var ju det viktigaste. Whoopi gjorde ännu ett felfritt lopp, men tappade antagligen 2 sekunder eller mer på en passage där hon inte såg vart matte tagit vägen när hon kommit ut ur en tunnel. Hon stod helt enkelt stilla och letade! Problemet var ett hopphinder de inte fick ta, och som jag passerade utanför. Jag vågade inte ropa för tidigt, men uppenbarligen blev det för sent! Hon slutade på en total 5:e plats på tiden 120,53 drygt 2 sekunder efter bronsplatsen. Nina Manner ledde med welshterrier Travi. Dock fick de en rivning. Vinnare blev istället Tina-Mette Jörgensen med Chester (8:a på VM och tidigare 2:a på VM), följd av norrmännen Kjetil Harms och Bodil L Nilsson med sheltisarna Cesar och Tutta. Totaltiderna var 114,87; 116,18; 118,08 för de tre medaljörerna.

I large var det ju hur kul som helst, här hade vi ju två verkligt stora chanser till medalj med Elvis som ledde och Ginza som låg 3:a efter de två första heaten. Men både Flax och Ezzo fanns också med i finalen. Ezzo klarade nu nollan med ett av heatets bästa tider och tog sig därför upp till en slutgiltig 6:e placering, med sina 10 fel från första heatet, totaltid 109,77. Flax klarade nollan en tredje gång denna dag och blev totalt 4:a med sina 0 fel, totaltid 116,35. Janita Leionen var en av de fyra som lyckades göra en tredje nolla, och hon kom 3:a på totaltiden 112,30. Ginza gjorde ett kalaslopp, än gång såg allt bombsäkert ut och det gick ruskigt fort. Vilken glädje! Hur långt skulle det räcka? Världsmästaren och Jenny var ju kvar! De hade sluttid 105,15 och 0 fel. Sarah körde nu hårdare än i något tidigare lopp, hon skickade iväg Simic från balansen när hon bara haft en framtass i överst på nedre kontaktfältet, hon chansade helt enkelt som det såg ut. Totaltiden blev 103,82 och de behöll sin ledning över Ginza som nu låg 2:a. Elvis kunde antagligen klå den tid som Simic hade, eftersom han hade ledningen från de två första heaten. Speakern sa vad för tid han skulle behöva gå på, det var väldigt snävt, men ungefär den tid som Simic haft. Men redan vid tredje hindret, en tunnel, så sprack det, Jenny skickade in Elvis i tunneln och skyndade sig bakåt, men han slarvade vid tunnelingången och fick en vägran. Sedan vid samma tunnel senare på banan blev det en likadan slarvig ingång och en till vägran. Därefter blev Elvis diskad någonstans. Guldet och nordiskmästartiteln hade än en gång gått till Simic. Silvret till vår glädje till Maria och Ginza. Finska Janita och Cosmo tog brons.

Allt som allt var det alltså mycket spännande, mycket hög kvalitet i loppen och en del svenska framgångar, även om vi kunde haft mer tur och fått mer...

Jag återkommer med en liten artikel om saker som domaren Wilifried Claes från Belgien berättade på lördagkvällen för mig.